

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 kwietnia 2018 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący : SSR Maja Snopczyńska

Protokolant : Magdalena Stankiewicz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 5 kwietnia 2018 roku w Ś.

sprawy z powództwa **B. P.**

przeciwko C. (...) Sp. z o. o w Z.

o wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych i ekwiwalent za urlop wypoczynkowy

I. powództwo oddała;

II. nie obciąża powoda kosztami procesu;

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 4 stycznia 2018 roku powód B. P. wniósł o zasądzenie od strony pozwanej C. (...) w Z. ekwiwalentu za urlop wypoczynkowy i wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych za okres od września 2013 roku do stycznia 2014 roku wraz z ustawowymi odsetkami; w toku postępowania sprecyzował roszczenie wskazując, że żąda zasądzenia kwoty(...)netto. W uzasadnieniu podniósł, że przed wydaniem wyroku potwierdzającego istnienie stosunku pracy nie było podstaw do żądania zapłaty.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu. W uzasadnieniu strona pozwana przyznała, że bezspornym jest, że od 1 sierpnia 2013 roku do 31 stycznia 2014 roku powód świadczył pracę na rzecz poprzednika prawnego strony pozwanej, co zostało ustalone prawomocnym wyrokiem, podniosła także zarzut przedawnienia gdyż wynagrodzenie było płatne do 10-go dnia miesiąca z dołu, zaś orzeczenie ustalające stosunek pracy nie przesądza o wynikających z tego ustalenia ewentualnych roszczeniach majątkowych, zaś powód nie wytoczył powództwa o zapłatę.

W toku postępowania Sąd ustalił

następujący stan faktyczny:

Wyrokiem z dnia 24 lutego 2016 roku w sprawie (...) Sąd Rejonowy w (...) ustalił, że powód był zatrudniony u strony pozwanej na podstawie umowy o pracę w okresie od 1 sierpnia 2013 roku do 31 stycznia 2014 roku. Sąd Okręgowy w (...) wyrokiem z dnia 8 sierpnia 2016 roku oddalił apelację strony pozwanej.

DOWÓD: wyroki SR w (...)

Wynagrodzenie powoda powinno być wypłacane do 10 dnia każdego miesiąca z dołu (§ 47 regulaminu), zaś wynagrodzenie za przepracowane godziny nadliczbowe powinno być rozliczane w trzymiesięcznym okresie rozliczeniowym (§ 27 pkt 7 regulaminu).

Wynagrodzenie za godziny nadliczbowe za wrzesień-listopad 2013 roku powinno być wypłacone w dniu 10 grudnia 2013 roku, za grudzień 2013 roku – styczeń 2014 roku do dnia rozwiązania stosunku pracy.

DOWÓD: regulamin wynagradzania k. 45-65

W tak ustalonym stanie faktycznym

Sąd zważył:

Powód wniósł o zasądzenie od strony pozwanej ekwiwalentu za urlop wypoczynkowy i wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych za okres od września 2013 roku do stycznia 2014 roku w łącznej kwocie (...)

Strona pozwana w odpowiedzi na pozew podniosła zarzut przedawnienia.

Zgodnie z treścią art. 117 kc roszczenia majątkowe (a takim jest roszczenie powoda) ulegają przedawnieniu. Art. 118 kc stanowi, że jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej termin przedawnienia wynosi 10 lat. Odnośnie roszczeń wynikających z łączącego strony stosunku pracy ustawodawca wprowadził art. 291 kp (przepisem szczególnym do 118 kc) krótszy – 3 letni termin przedawnienia. Wprowadzając odnośnie roszczeń ze stosunku pracy tak krótki termin przedawnienia ustawodawca chciał zmusić strony tego stosunku „do sprawnego dochodzenia roszczeń na drodze sądowej, w miarę krótkich okresach od chwili ich powstania”¹, co ma usunąć niepewność w stosunkach pracy. W niniejszej sprawie jako dotyczącej roszczenia wynikającego ze stosunku pracy zastosowanie znajduje więc 3 letni termin przedawnienia.

Zgodnie z treścią art. 120 kc bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, kiedy roszczenie stało się wymagalne. Wymagalność zaś jest to stan, w którym wierzyciel ma prawną możliwość żądania zaspokojenia przysługującej mu wierzytelności (tak SN w uzasadnieniu do orzeczenia z 12 II 1991r, III CRN 500/90, OSNCP 1992/7-8/137).

W niniejszej sprawie brak jest jednego terminu wymagalności całego roszczenia, gdyż kwoty dochodzone przez powoda obejmują wynagrodzenie za godziny nadliczbowe za poszczególne miesiące oraz ekwiwalent za urlop za okres od września 2013 roku do stycznia 2014 roku. Mając na uwadze treść regulaminu wynagradzającego u pracodawcy należało ustalić, że wynagrodzenie za godziny nadliczbowe za wrzesień-listopad 2013 roku powinno być wypłacone w dniu 10 grudnia 2013 roku, za grudzień 2013 roku – styczeń 2014 roku do dnia rozwiązania stosunku pracy. Natomiast ekwiwalent za urlop wypoczynkowy powinien zostać wypłacony w dniu rozwiązania stosunku pracy, a więc 31 stycznia 2014 roku. Tym samym w przypadku najpóźniej wymagalnego roszczenia termin przedawnienia rozpoczął bieg w dniu 1 lutego 2014 roku. Najpóźniej wymagalne roszczenie powoda uległo przedawnieniu w dniu 1 lutego 2017 roku. Skoro pozew wniesiono w dniu 4 stycznia 2018 roku, a więc po upływie 3 letniego terminu przedawnienia, roszczenie powoda uległo przedawnieniu w całości.

Zgodnie z treścią art. 123 kc bieg przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia oraz przez uznanie roszczenia przez osobę, przeciwko której roszczenie przysługuje; zaś po każdym przerwaniu przedawnienia biegnie ono na nowo (art. 124 §1 kc). W niniejszej sprawie strony nie podnosiły okoliczności, które świadczyłyby o przerwaniu biegu przedawnienia.

Powód podnosił, że datą od której należy liczyć termin przedawnienia roszczenia jest data prawomocności wyroku w sprawie(...) którym to wyrokiem został ustalony stosunek pracy łączący strony. Z takim stanowiskiem nie można się zgodzić. Powodowi - skoro strony łączył stosunek pracy - przysługiwało roszczenie o zapłatę należności dochodzonych

pozewem już w trakcie trwania zatrudnienia. Podkreślić należy, że roszczenie o ustalenie stosunku pracy nie podlega przedawnieniu, nie oznacza to jednak, że pracownik może żądać ustalenia stosunku pracy np. po 10 latach od jego ustania, a następnie w terminie 3 lat do prawomocności wyroku skutecznie dochodzić wynagrodzenia wynikającego z tego stosunku. Taka interpretacja przepisów jest nieprawidłowa i prowadziłaby do obejścia przepisów o terminach przedawnienia. W tym miejscu przywołać należy stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w wyroku z 14 IV 2016r (III PK 96/15, cyt. za LEX 2044483), w którym wskazano, że "wytoczenie powództwa o ustalenie (które nie podlega przedawnieniu), nie przerywa biegu terminów przedawnienia roszczeń o świadczenia wynikające z ustalonego stosunku pracy (art. 295 §1 pkt 1 kp). Samo orzeczenie ustalające stosunek pracy nie przesądza w żaden sposób o wynikających z tego ustalenia ewentualnych roszczeniach majątkowych. Jedynie wytoczenie powództwa o określone świadczenie przerywa bieg przedawnienia takich roszczeń." Podzielając przedstawiony powyżej pogląd należało ustalić, że nie nastąpiło przerwanie biegu przedawnienia przez wniesienie powództwa w sprawie (...)o ustalenie i roszczenie powoda uległo przedawnieniu w całości.

Żądanie powoda dotyczyło także odsetek. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem wraz z przedawnieniem roszczenia głównego przedawnia się roszczenie o odsetki i to niezależnie od tego czy upłynął już termin ich przedawnienia.² Tym samym skoro więc roszczenie o odsetki (jako o świadczenie akcesoryjne) przedawnia się najpóźniej z chwilą przedawnienia się roszczenia głównego, to żądanie przez stronę powodową odsetek wskazanych w pozwie także uległo przedawnieniu.

W związku z powyższym, na mocy powołanych przepisów powództwo należało oddalić.

Zgodnie z art. 102 kpc Sąd ma możliwość obciążenia strony przegrywającej jedynie częścią kosztów albo nie obciążać jej w ogóle tymi kosztami kierując się zasadami słuszności. Zasady słuszności w rozumieniu art. 102 kpc obejmują wystąpienie w sprawie przypadków szczególnie uzasadnionych powodujących odczucie, że zasądzenie na rzecz wygrywającego kosztów w całości byłoby sprzeczne z obiektywnym poczuciem sprawiedliwości oraz zasadami współzycia społecznego. Jak słusznie zwrócił uwagę Sąd Apelacyjny w Warszawie w postanowieniu z 8 lipca 2016 roku w sprawie I ACa 1380/15 (cyt. za LEX nr 2090436), do tych wypadków należy zaliczyć okoliczności „związane z przebiegiem postępowania, jak charakter dochodzonego roszczenia, jego znaczenie dla strony, przedawnienie roszczenia, subiektywne przekonanie o zasadności roszczenia wsparte na obiektywnych podstawach”. Mając na względzie fakt, że w niniejszym postępowaniu powód nie jest reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, tym samym mógł posiadać subiektywne przekonanie o tym, że żądanie zasądzenia wynagrodzenia zależne było do wyroku ustalającego stosunek pracy Sądu - na mocy art. 102 kpc nie obciążono powoda kosztami procesu.

1 Kodeks Pracy Komentarz pod red. W. M., Wydawnictwo C.H. B., W. 2000, s. (...)

2 Tak SN w uchwale z 26 I 2005r, III CZP 42/04, OSNC 2005/9/149 oraz w wyrokach z 24 V 2005r V CK 655/04 cyt za LEX nr 152449; z 19 V 2005, V CK 455/03, cyt. za LEX nr 277889; z 21 IV 2005, III CK 307/04, cyt. za LEX nr 277893; z 16 II 2005, IV CK 492/04, cyt. za LEX nr 177275;